

‘एकका लागि एक’ अभियानको शुभारम्भ

चारपाने, बैशाख १५। कोरोना भाइरस (कोभिड-१९) महामारीको कारण खाद्यान्न अभाव भएर समस्यामा परेका व्यक्ति परिवारलाई खाद्य सामग्री सहयोग गर्ने कार्यक्रम अन्तर्गत अघी सारिएको ‘एकका लागि एक’ अभियान

मार्फत राहत वितरण शुभारम्भ भएको छ। वित्तमोड-२ स्थित शनिवार चारपानेमा रहेको सहारा नेपाल बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाको निर्माणधिन भवनमा एक कार्यक्रमकाबीच कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि

भापाका प्रमुख जिल्ला अधिकारी उदयबहादुर रानाले कुपन वितरण गरेर कार्यक्रमको शुभारम्भ गरेका थिए। प्रमुख अतिथि रानाले कोरोना कहरको कारण देश नै लकडाउन भएपछि समग्र क्षेत्र प्रभावित बनिरहेको

अवस्थामा अन्न दैनिक थाम्न गरेर खाने विपन्न परिवारलाई मजदुर दिवसको दिनबाट राहत वितरण गर्न शुरू गरेकोमा अभियन्ताहरु र सहयोगी दाताहरुमा धन्यवाद दिएका छन्। हजारौं परिवारलाई सहयोग गर्न उद्देश्यले शुरू भएको अभियानले सफलता प्राप्त गर्न सकोस् धेरै धेरै परिवारका सदस्यले भोकै रहन नपरोस् भनेर गरेको यो सत्कर्मले सरकारलाई पनि सघाउ पुगेको बताए।

एकका लागि एक अभियानमा १७ भन्दा बढी संघ-संस्थाहरुले ऐक्यबद्धता जनाएका छन्। सहभागी जनाउने संस्थाहरुमा सहारा नेपाल साकोस, सहारा नेपाल, नेपाल रेडक्रस सोसाइटी भापा, जेसीज पूर्व अध्यक्ष समाज भापा, राष्ट्रिय उपभोक्ता मञ्च भापा, उद्योग वाणिज्य संघ वित्तमोड, गैरसरकारी संस्था महासंघ, वीरता जेसीज, जिल्ला उद्योग संघ भापा, लायन्स क्लब अफ सुरुङ्गा, रोटरी क्लब अफ वित्तमोड मिडटाउन, मेची पेट्रोलियम व्यवसायी संघ, रामचोक युवा समूह लगायतका संस्थाहरु अभियानमा जोडिएका छन्।

हरेक संस्थाले सहयोग बापतको रकम जम्मा गरेका छन्, त्यसैगरी देशविदेशमा रहने नेपालीहरुले पनि सहयोग रकम पठाएका छन्। हाल सम्ममा १२ सय परिवारका लागि राहत जुटिसकेको बताइएको छ। सो बापत १७

लाख रुपैयाँ जम्मा भइसकेको र अरु ७ लाख सहयोगको बचन प्राप्त भएको जानकारी दिइएको छ।

अभियानका संयोजक महेन्द्रकुमार गिरीको अध्यक्षतामा आयोजित कार्यक्रममा जिल्ला प्रहरी कार्यालयका प्रमुख कृष्णप्रसाद कोइराला, वित्तमोड नगरपालिका वडा नं. २का अध्यक्ष नगेन्द्रप्रसाद संग्रौला, जेसीज पूर्व अध्यक्ष समाज भापाका अध्यक्ष विनोद वस्नेत, लायन्स क्लब अफ सुरुङ्गाका संस्थापक अध्यक्ष लीला चिमरिया, रेडक्रस वित्तमोडका सभापति सजेश शिवाकोटी लगायतको सहभागिता रहेको थियो।

अभियानले सरकारको कुनै पनि सामाजिक भत्ता नलिएका परिवार (ज्येष्ठ नागरिक, एकल महिला, अत्यसंख्यक, अपाङ्गता, दलित, पिछडावर्ग आदि), कुनै प्रकारको पेन्सन नपाएको परिवार, परिवारको सदस्य जागिरे नभएको, घर नभएको, भए खेतीपाती नगरेको, तेस्रो मुलुकमा वैदेशिक रोजगारीमा कोही पनि नभएको परिवारलाई मात्र खाद्यान्न सहयोग गर्ने लक्ष्य लिएको अभियानका संयोजक गिरीले बताएका छन्।

कार्यक्रमको औचित्यमाथि प्रकाश ओमप्रकाश गौतम र सञ्चालन सहारा नेपाल साकोसका कोषाध्यक्ष डम्बरबहादुर देउजाले गरेका थिए।

नेपालमा ...

कोरोना भाइरस संक्रमणको कारण ४५९ जनाले ज्यान गुमाएका छन्।

महाराष्ट्रपछि गुजरात यस भाइरसको संक्रमण दोस्रो स्थानमा रहेको र यहाँ ४ हजार ३९५ संक्रमित रहेका छन्। यस राज्यमा ६९३ जना उपचारपछि घर फर्किएका छन्। गुजरातमा यस भाइरसको संक्रमणको कारण २९४ जनाको ज्यान गएको छ।

गुजरातपछि यस भाइरसको संक्रमण तेस्रो स्थानमा दिल्ली रहेको र यहाँ ३ हजार ५९५ संक्रमित रहेका छन्। यस राज्यमा १ हजार ९४ जना उपचारपछि घर फर्किएका छन्। दिल्लीमा यस भाइरसको संक्रमणको कारण ५९ जनाको ज्यान गएको छ।

रसियामा गत २४ घण्टामा ७ हजार ९३३ जनामा संक्रमण
रसियामा गत २४ घण्टामा ७ हजार ९३३ जना कोरोना भाइरस संक्रमितहरु थपिएका छन्। यससँगै शुक्रवारसम्म रसिया कूल संक्रमितको संख्या १ लाख १४ हजार ४३१ पुगेको देशको कोरोना भाइरस परिक्षण केन्द्रले जानकारी दिएको छ।

रसियामा कोरोना भाइरसको संक्रमणको कारण १ हजार १६९ को मृत्यु भएको छ। विश्वभरी ३३ लाखभन्दा बढी कोरोना भाइरस संक्रमित भएका छन्।

कोरोनाभाइरसका कारण विश्वभर २ लाख ३४ हजारभन्दा बढी व्यक्तिको मृत्यु भएको छ भने संक्रमितको संख्या ३३ लाख १८ हजार नाघेको छ।

जोन्स हकिन्स विश्वविद्यालयका अनुसार नेपाली समयानुसार शुक्रवार मध्याह्नसम्ममा विश्वभर २४ घण्टाको अवधिमा ५ हजार ८०० जनाको ज्यान गएको छ। संयुक्तराज्य अमेरिकामा मात्र २४ घण्टाको अवधिमा २ हजार २०० जनाको मृत्यु भएको छ।

चीनका विद्यालय र कार्यालयहरुको बाहिर कोरोना परीक्षण
चीनका विद्यालय तथा विभिन्न सरकारी कार्यालयहरुमा कोरोना भाइरसको परीक्षण गर्ने गरिएको छ।

हरेक दिन विद्यालय जाने विद्यार्थीदेखि सरकारी तथा निजी कार्यालयमा काम गर्ने जाने कर्मचारीहरुको कोरोना भाइरसको परीक्षण गरेर मात्रै भित्र पस्न दिने गरिएको समाचारमा जनाइएको छ। हरेक दिन विद्यालय पुगेका विद्यार्थी यो परीक्षणका लागि लाम लागेर उभिएका

देखिने गरेको छ। कक्षा कोठाभित्र छिर्नु अघि उनीहरुको स्वाव परीक्षण गरिन्छ। त्यसपछि उनीहरुको रिपोर्ट नेगेटिभ आएपछि मात्र कक्षा कोठाभित्र छिर्न दिने गरिएको बताइएको छ।

त्यसैगरी विद्यालयका अतिरिक्त सरकारी तथा निजी काममा रहेका कर्मचारीहरुको पनि स्वाव परीक्षण गरेर मात्र कार्यालय भित्र जान दिने गरिएको समाचारमा जनाइएको छ।

त्यसैगरी यहाँका नागरिकहरु एक प्रान्तबाट अर्कोमा जाने काम पत्थोर र जान लाग्ने भने पनि जानुअघि यो परीक्षण गरेर यसको रिपोर्ट नेगेटिभ आएपछि मात्र यात्रामा निस्कने गरेको छ।

एक प्रान्तबाट अर्कोमा प्रवेशका लागि पनि कोरोना भाइरस नेगेटिभ आएको स्वास्थ्य परीक्षणको प्रमाणपत्र भएपछि मात्र छिर्न पाइने नियम बनाएको बताइएको छ। यहाँका वायोटेक कम्पनीहरुले पनि कोरोना भाइरसको परीक्षणसम्बन्धी किटहरु निकै ठूलो मात्रामा उत्पादन गर्ने गरेका पनि बताइएको छ।

यसैबीच सांघाई र बेइजिङका विद्यालयहरु गत हप्तादेखि नै खुलेका हुन्। गतहप्ता देखि यी शहरका दशौं हजार विद्यार्थी विद्यालय जान थालेका हुन्।

सर्वोत्कृष्ट भयो यो तस्वीर

बंगलादेशमा खाली थाल लिएर पंक्तिबद्ध भएका रोहिन्ध्या शरणार्थी बालबालिकाको तस्वीरले खाद्यसामग्री सम्बन्धी एउटा प्रमुख फोटोग्राफी पुरस्कार जितेको छ। केएम असदलाई सन् २०२० को ‘पिङ्ग लेडी फूड फोटोग्राफर’ का रूपमा सम्मानित गरिएको छ। उनले बंगलादेशको कस्स बजारस्थित शरणार्थी शिविरमा यो तस्वीर खिचेका थिए।

उक्त शिविरमा १० लाखभन्दा बढी मानिसहरू छन्। कोरोनाभाइरस महामारीका कारण उनीहरूलाई हाल लकडाउनमा राखिएको छ। यो तस्वीरले वास्तवमै हाम्रो समयबारे बताउँछ, उक्त पुरस्कार संस्थापक क्यामरालाइन केन्थोनले भनिन्- विश्व कोभिड-१९ वाट प्रभावित छ र हामी सबैको सामान्य जीवन अवरुद्ध छ।

यी रोहिन्ध्या शरणार्थी बालबालिकाले हाम्रो जीवनको नाजुक अवस्थाको स्मरण गराउँछन्। बाँच्नका लागि खानेकुराको आवश्यकताले विश्वभरि हामीलाई जोड्छ। हामी सबै समान छौं। प्रतियोगितामा ७० देशबाट ९,००० तस्वीर

सहभागी थिए। निर्णायकमण्डलले अनलाइनमार्फत विजेता घोषणा गरेको हो। उक्त कार्यक्रम अनलाइनबाट प्रत्यक्ष

प्रसारण गरेर गरिएको थियो। यहाँ उत्कृष्ट ठहरिएका केही तस्वीर प्रस्तुत गरिएको छ।

विदेशबाट ...

यसअघि नै सरकारले ल्याएका कार्यक्रमलाई अझ प्रभावकारी रूपमा लैजाने पनि डा. फुयाँलले बताए। उनले भने- ‘राष्ट्रिय रोजगार प्राधिकरण, युवा स्वरोजगार कार्यक्रम लगायत यसअघि पनि थुप्रै कार्यक्रमहरु छन्, तिनलाई पनि प्रभावकारी बनाउने हो।’

नेपालमा धेरै श्रमिक पर्यटन क्षेत्रमा कार्यरत भए पनि अहिले यो क्षेत्र ठप्प हुँदा धेरैको रोजगारी गुमेको छ। सम्भावना पनि यही क्षेत्रमा भएकाले पर्यटन क्षेत्रलाई थप प्रवर्द्धन गर्न पनि आयोगले काम गरिरहेको उनको भनाइ छ।

जोखिमका बेला श्रम मन्त्रालय सुच्यो : आचार्य
संयुक्त ट्रेड युनियन समन्वय केन्द्र (जेटियूसीसी) का अध्यक्ष पुष्कर आचार्यले कोरोनाको कारण श्रमिकहरु भोकभोकै पर्दा पनि उनीहरुको हकहितका लागि काम गर्नुपर्ने श्रम, रोजगार तथा सामाजिक सुरक्षा मन्त्रालयले चासो नदिएको आरोप लगाए।

‘श्रमिकले चैत महिनाको तलब अर्को पाएका छैनन्, बाटोमा भोकभोकै हिँडिरहेका छन्, तर यो बेला उनीहरुको सुरक्षाका लागि काम गर्नुपर्ने श्रम मन्त्रालयको भूमिका निस्क्रिय भयो, सुतेर बसेको छ’ उनले भने- ‘हामी आफैले पनि सुझाव पेश गरेका थियौं, तर छै आजसम्म के गयो थाहा छैन।’

सबै रोजगारदाता तथा उद्योगहरुले यो बेला श्रमिकलाई तलब दिन नसके पनि त्यसको जिम्मेवारी सरकारले लिनुपर्ने उनको भनाइ छ।

तर सरकारले यो बेला श्रमिकको हकहितका लागि सरकारले पहलकदमी चाल्नु, जिम्मेवारी लिन त परको कुरा चुप लागेर बसेको भन्दै उनले आपत्ति जनाए। निजी क्षेत्रले तलब नदिनेदेखि श्रमिक कटौती गर्ने गरेको भन्दै अध्यक्ष आचार्यले सरकारले स्वदेश तथा विदेशबाट फर्कने श्रमिकको सीपलाई प्रयोग गर्नुपर्ने बताए।

रोजगारी गुमाएर विदेशबाट फर्कने धेरै हुन्छन्
कोरोनाका कारण संसारभरि नै श्रमिकहरु बेरोजगार भइरहेको अवस्थामा वैदेशिक रोजगारीमा रहेका फर्कने १० लाख श्रमिक फर्कने भन्दै अध्यक्ष आचार्यले सरकारले उनीहरुका लागि अहिले नै योजना नबनाए अवस्था विग्रने बताए।

उनले भने- ‘विदेशबाट फर्कनेको सीप र क्षमतालाई कहाँ लगाउने भनेर अहिले नसोचे भोलि

लोपोन्मुख गिद्धः कपिलवस्तुको पल्टा गाउँ नजिकै देखिएको लोपोन्मुख खैरो गिद्ध। मरेको पशु चौपायाको सिनो खान गिद्ध यस क्षेत्रमा बढी आउने गरेको पाइन्छ। **तस्वीरः सनिउल्ला धोबी/रासस**

रोगभन्दा भोक ठूलो भन्ने दिन आउँछ, स्थिति विग्रन पनि सक्नेछ, यसतर्फ हामी सचेत हुनुपर्छ।’

रेमिट्यान्सले चलेका घरघरमा अहिले कोरोनाले प्रत्यक्ष असर परेको भन्दै उनले अब सरकारले कृषिमा रोजगारी दिनुपर्ने बताए।

उद्योग बचे श्रमिक बच्यो : ढकाल
छलफलमा रोजगारदाता परिषदका सभापति चन्द्र ढकालले कोरोना भाइरसका कारण सबै उद्योगधन्दा नै बन्द हुँदा श्रमिक मात्र नभएर समग्र क्षेत्रलाई नै प्रभाव परेको भन्दै एउटा उद्योग बाँचे मात्र श्रमिक र अर्थतन्त्र बाँचे बताए।

कोरोनाका कारण दैनिक ज्यालादारीमा काम गर्ने श्रमिक, रेमिट्यान्स प्राप्त गरेर चल्ने परिवार, उद्योग प्रतिष्ठान र पर्यटन क्षेत्रमा सबैभन्दा धेरै असर परेको

सभापति ढकालले बताए।

कोरोना भाइरसले संसारको अर्थतन्त्रमा प्रभाव पारे पनि यसलाई आत्मनिर्भर बन्नका लागि अवसरका रूपमा प्रयोग गर्न सकिने उनको भनाइ छ।

कतारलाई छिमेकी राष्ट्रले प्रतिबन्ध लगाउँदा उसले आफूलाई आत्मनिर्भर बनाउनका लागि गरेको कामबाट पनि सिक्ने सकिने भन्दै ढकालले विदेशमा रोजगारी गुमाएर फर्कनेका लागि पनि यो स्वदेशमै आत्मनिर्भर बन्ने अवसर हुने बताए।

तर धेरैतिरबाट लाखौं श्रमिक फर्कने आँकलन भइरहेदा उनले भने अहिले कोरोनाको कारण अत्यास लागेर नेपाल फर्कने इच्छा देखाए पनि रोजगारी गुमाउने बाहेकका श्रमिक नफर्कने दावी गरे। उनले भने- ‘६६ प्रतिशत फर्कने एनआरएनएको तथ्यांक

छ, तर मलाई चाहिँ त्यस्तो लाग्दैन, किनभने नेपाल तत्कालका लागि केही सुरक्षित भएको कारण नेपाल फर्कन पाए हुन्थ्यो भन्ने लागेको हो, तर त्यो तत्कालको आकांक्षा मात्रै हो।’ महामारीको समस्या घट्दै जाँदा अहिले सोचेजस्तो धेरै नेपाली स्वदेश नफर्कने उनको तर्क छ।

कृषिलाई प्राथमिकता दिनुपर्छ
अहिले धेरै सम्भावना कृषिमा भएकाले सरकारले अब कृषि क्षेत्रलाई प्राथमिकता दिनुपर्ने सभापति ढकालले बताए।

विदेशबाट फर्किएका वा रोजगारी गुमाएर फर्किएका कृषि पेशामा लगाउनुपर्छ र स्थानीय वा व्यक्तिगत स्तरमै रोजगारी सिर्जना गर्नुपर्ने हुन्छ- ढकालले भने- ‘तर आधुनिक हिसाबले कृषि गरिनुपर्छ।’ यस्तै, लकडाउनको अवस्था लम्बिएमा श्रमिकलाई तलब खुवाउन नसक्ने अवस्था रहेको भन्दै सरकारले विस्तारै यसको विकल्प सोच्नुपर्ने उनको भनाइ छ।

चामल ...

वितरण गर्ने सहमति भएको लोवाले जानकारी दिइन्। अहिले फुड्लिङ नगरपालिकाले ७५ क्वीन्टल, फक्ताङलुङ गाउँपालिका वडा नम्बर -६ लेलेपले ५० क्वीन्टल, मेरिङदेन गाउँपालिकाले ५० क्वीन्टल, र मिक्वाखोला गाउँपालिकाले २० क्वीन्टल जिल्ला प्रशासनबाट सिफारिस आइसकेको संस्थानकी प्रमुख लोवाले जानकारी दिइन्।

अहिले खाद्य संस्थानले चामलमा १० प्रतिशत छुट दिएको लोवाले जानकारी दिइन्। सोना मनसुली चामल ३९ रुपैयाँ ७० पैसा र जापानी चामलको मूल्य प्रतिकिलो ४२ रुपैयाँ ३० पैसा लेविक्री वितरण हुने लोवाले जानकारी दिइन्।

बिर्ता (सेफ्टी तथा ढल सफाई)
बिर्तामोड, कापा
(पहाडी क्षेत्रमा पनि यो सेवा उपलब्ध छ।)
पूर्वाञ्चलमा सबैभन्दा ठूलो रक्षाकुम सिस्टमबाट सफाई गरिन्छ।
मुपाल वृदाशोकी
023-545402
9825952677
9825952680
सेफ्टी तथा ढल सफाई गर्नु परेमा हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोस्।

आकर्षक घडेरी बिक्रीमा
भापाको अर्जुनधारा-९स्थित कटहरडाँडामा कालोपत्रे पिच बाटोले छोएको ३६ फिट मुख भई पश्चिम फर्केको घरायसी तथा व्यापारीक प्रयोजनको लागि भिटाह एकमुष्ट वा टुक्रा गरी लिन चाहने व्यक्तिले सम्पर्क राख्नुहोला।
नोटः जम्मा जग्गाको क्षेत्रफल ११ कठ्ठा
सम्पर्कः नरेश श्रेष्ठ (मो. नं. ९८४२६२४१५०, ९८१७०२१८५५)

बिर्तामोड खानेपानीको महशुल अब घरबाटै
बिर्तामोड साना शहरी खानेपानी तथा सरसफाई उपभोक्ता संस्थाले आम उपभोक्ताको हितलाई ध्यान राख्दै २०७७ बैशाख १४ गते आइतवारदेखि अनलाइनबाट खानेपानीको महशुल भुक्तानी गरिने सेवा शुरू गरेको जानकारी गराउँदछौं।
अब खानेपानीका ग्राहकले फोन पे नेटवर्क, कनेक्ट आइपियस, क्यूआर कोड पेमेन्ट, बालेट इन्टीग्रेसन, ई-सेवा, खल्ती एफ्स डाउनलोड गरी अनलाइनबाट खानेपानीको महशुल बुझाउन हुन सम्बन्धित सबैमा हार्दिक अनुरोध गर्दछौं।

बिर्तामोड साना शहरी खानेपानी तथा सरसफाई उपभोक्ता संस्था
बिर्तामोड, कापा

कविता

प्रकृतिको प्रश्न

तुलसीराम खरेल

ए मानव !
तिमी नै होइन
आफूलाई सर्वशक्तिमान भन्ने ?
प्रदुषण मच्चाएर ताललाई माछाविहीन बनाउने
करेन्ट लगाएर नदीलाई लाइफलेस पार्ने
तिमी नै होइनौ शक्तिमान मानव ?
तिमीलाई जल देवताको डर लागेन त्यतिबेला ?
स-साना लेऊ र झ्याउहरू मारिँदा
दया लागेन तिमीलाई ?
अव मेरो उत्तर देऊ मानव
शुष्म इलेक्ट्रोनि माइक्रोस्कोपले मात्र देख्न सकिने
अति तुक्ष भाइरस ठूलो कि तिमी ?

दूला-दूला तेल भण्डारमा राजनीति गरेर
बिष्कोटन गर्ने तिमी नै होइन ?
आतंककारीका नाममा लाखौं मानिस
तिमीले नै मारेको होइन ?
न देवी देख्यौ तिमीले, न देवता
न अल्लाहको डर लाग्यो न त यशुको
न इज्जतको डर भो न त समाजको
सिङ्गे जनावर टोक्यौ तिमीले
चमेरो खायो, भंगेरो खायो,
गोमन सर्प खायो, बाँदर खायो
काँचे खायो, जिउँदो खायो, मरेको सीनो खायो
गौमाता खायो, उनको अग्रोसम्म
बाँकी राखेनौ तिमीले
लाखौं प्राणीको अस्तित्व सदाका लागि
समाप्त पार्थौ तिमीले
त्यतिबेला तिमीले बिर्सके यो धर्ती सबैको हो भनेर
तेल भण्डार प्रकृतिका उपहार भनेर
भन तिमी सर्वशक्तिमान नै हो ?
फेरि भन मानव, तिमी ठूलो कि शुष्म भाइरस ?

आफ्नै पेट भर्न वनमा डबेलो लायौ
कार्वन उत्सर्जन नगर्ने भनी हजार कन्फरेन्स गरायौ
हस्ताक्षर गर्दै फेरि तोड्दै गयो
तिम्रो बचनमा कुनै सत्यता रहेन
चुनाव जित्न मान्छे मान्यो, वन मास्यो
विश्व बिजेता बन्न आफ्नै मातृभूमिलाई
दाउमा लायौ,
आमा मान्यो, बाबु मायौ
दिदी-बहिनी नै बेच्यौ
पैसा धेरै कमायौ होइन ?
उत्तर देऊ मानव तिमीले कमाणको धनले
शुष्म भाइरसलाई जित्न सक्छौ ?
भन मानव, तिमी ठूलो कि शुष्म भाइरस ?

तिम्रो सभ्यतामा किरा परेको छ
किटाणु र बिषाणुले प्रलय गराउँदैछन्
तिमीले आउने नदिएका, थुनेर चिडियाखानामा
बन्दी बनाएका हजारौं जनावरहरू
तिमीले बनाएका चिल्ला बाटमा हिँड्दैछन्
तिम्रा कारहरू आफ्नै म्युजियममा छन् होइन ?
तिमी आ-आफ्नै घरहरूलाई जेल बनाउँदैछौ
थुनिएका छौ तिमीहरू जेलभित्र
चराहरू उडिरहेका छन्
एउटा गोलार्धबाट अर्कोमा
निर्वाध भ्रमण गर्दैछन् उनीहरू
ए मानव ! चलाउन सक्छौ तिम्रा बिमानहरू ?
उड्न सक्छौ चरा जस्तो ?
आफ्नै घरमा कैदी भएका ए मनुष्य !
उत्तर देऊ मानव, तिमी ठूलो कि शुष्म भाइरस ?

एउटा भाइरसबारे बुझ्न नसकेर
तिम्रा बिद्वान हार खाँदैछन्
तिम्रा अस्पतालहरू
या त बन्द छन् या लासले भरिएका छन्
किरा मरेसरी मर्दैछौ मानव तिमी !
जीवनको जिजिबिषा खोज्दै
हजारौं चिन्त्यारहेछन्
वसन्त ऋतुमा चरा गीत गाउँदै छन्
जनावर रमाइ रहेका छन्
रुखहरू आफ्नै ठाउँमा अटल उभिएका छन्
तर मनुष्य तिमी निरिह बनेका छौ
तिमीमाथि कोभिड उन्नाइस नामको शुष्म भाइरसले
शासन गरेको छ यतिबेला
अब भन मानव, तिमी ठूलो कि शुष्म भाइरस ?

- बिर्तामोड-१ भ्यापा
tulasikharel2015@gmail.com

भाइबहिनीहरू ! माथिल्लो कक्षा यसरी पढ्न थालौं

शुभम तामाड

कोरोना भाइरसको संक्रमणबाट बच्न विश्वभरिकै
मानव समुदाय यतिखेर लकडाउनको अवस्थामा
छन् । सामान्य अवस्थामा जस्तो गतिशील हुन
पाइरहेका छैनन् । जीवनयापनका विविध गतिविधिहरू
गर्न पाइरहेका छैनन् । त्यस्तै गरी विश्वभरिका
विद्यालयहरू पनि बन्द गरिएका छन् । विद्यार्थी
विद्यालयहरूमा गएर पढ्न पाएका छैनन् ।
नेपालमा पनि लकडाउन शुरु भएको वैशाख ११
गते एकमहिना बितिसकेर पनि सरकारले वैशाख २५
गतेसम्मका लागि लकडाउन अघि थप गरेको छ ।
लकडाउनको अवधिमा विद्यार्थी घरमै रहन बाध्य
बनेका छन् । विद्यार्थी घरमा टेलिभिजनमा विभिन्न
कार्यक्रम विशेष गरी बालमैत्री कार्यक्रम जस्तै,
कार्टूनजन्म सिरियलहरू हेरेर समय व्यति गरिरहेका
छन् । यस बाहेक मोबाइल या ट्याबमा विभिन्न गेम
खेलेर पनि समय विताइरहेका छन् । घर नजिकका
चउर या खेतबारीमै किन नहोस् विभिन्न खेल खेलेर
समय कटाइरहेका छन् ।
यस्तो अवस्थामा विद्यार्थीको पढाइ के हुने हो ?

संस्कृतिका अभियन्ताहरूले नै संक्रमण जित्ने छन्

माधव कथित

अधिकांश बाबु बाजे गोठमा बस्थे, गाईबस्तु पाल्थे ।
उनीहरू सधैं लकडाउन र होम क्वारेन्टाइन मै बसेका
रहेछन् । सामाजिक दुरी पनि कायमै रहेछ । ओल्लो
डाँडा जेठाको, पल्लो डाँडामा कान्छाको । फरक- फरक
गोठ थियो । आमा घरमा छोराछोरी हुकाउने बाबु गोठमा
बाछाबाछी ।
उनीहरूले पारिवारिक दुरी पनि कायमै गरेका थिए ।
उनीहरूलाई सेना, प्रहरी र सरकारको निगरानी चाहिन्न
थियो । आफ्नो आस्था विश्वास, संस्कार संस्कृति र
सत्तुर्धर्म प्रतिको बन्धनले नै वसमा राखेको रहेछ । छ
महिना या वर्षमा ए पटक धरान र मानेभञ्ज्याङसम्म
नुन लिनजाने सिवाय लकडाउनको उल्लंघन गर्ने
साहससम्म नगर्ने बुडापाका र त्यस बेलाको समाजमा
डरभन्दा बढी संस्कार र सभ्यता थियो ।
अहिलेका कामविनाका हामी लावालिस्करसहित भिड
खेत बेचेर पिजा र बर्गर चपाउँदै गाला र केश तन्काउन
कुद्छौं । दूध बेचेर जम्मा भएको २/४ पैसाले मदिराका
बोतल रित्याउन शहर बजारका गौडा-गौडा चाहर्न
भ्याउँछौं । जमाना कस्तो आयो गाँउबाट गाई बेचेर शहर
पसेका हामी, शहरमा कुकुर पालेर रमाउने भयौं ।
प्राकृतिक मानव सभ्यता रोवर्टमा परिणत हुँदै आयो ।
नेतृत्वदायी भूमिका र वर्गीय सम्पन्नताले ठूलो सानो र
धनीगरिव बीचको अन्तरद्वन्द्वमा समाजलाई हामीले नै
रुपान्तरण गर्यौं । अरुको हित र भलाइका लागि गर्ने

भन्ने चिन्ता बढेर गएको छ ? यतिखेर विद्यार्थी नयाँ
अर्थात् माथिल्लो कक्षामा नयाँ किताब खोलेर
रमाइलो मान्दै नयाँनयाँ पाठ पढ्दै गरेका अवस्थामा
हुने थिए । तर, लकडाउनले विद्यालय सञ्चालन
नहुँदा विद्यार्थीको पढाइ चौपट हुने सम्भावना बढेर
गएको छ ।

कतिपय विद्यालयहरूले सबै विषयका अन्तिम
परीक्षा सम्पन्न गर्न भ्याए भने कतिपयका एक-दुई
विषय बाँकी नै थिए । त्यसरी बाँकी हुनेहरूले
अधिल्लो टर्मको नतिजाका आधारमा मूल्याङ्कन
गरी रिजल्ट तयार गर्न सक्छन् । तर, सरकारले पुनः
लकडाउनको अवधि बढाएको अवस्थामा रिजल्ट
भए पनि विद्यालय सञ्चालन हुन पाउँदैनन् । यतिमात्र
होइन कि बजार नखुल्लाले नयाँ किताबहरू किन्न
पाउँदैन । लकडाउन खुले पनि यसपाली नयाँ किताब
बजारमा आइपुग्न निकै समय लाग्ने देखिन्छ । किनकि
लकडाउनले गर्दा प्रकाशक तथा व्यापारीहरूले पुस्तक
सन्तार्थीको तयारी गर्न पाएका छैनन् । त्यसो भए के
विद्यार्थीले नपढेरै बस्नु पर्ने हो त ? सरकार र
विद्यालय सम्बद्ध संघसंगठनहरूले समेत कुनै उपयुक्त
उपाय सुझाएको पाइएको छैन ।

नेपाली भनाइ नै छ कि, जहाँ इच्छा त्यहाँ उपाय ।
नयाँ कक्षा अर्थात् माथिल्लो कक्षा पढ्न, शुरु गर्न
सजिलो उपाय पनि छ । घरमै बसेर माथिल्लो
कक्षाको पढाइ सजिलै शुरु गर्न सकिन्छ । पुरानै
किताब भएपनि पढ्दै गर्न सकिन्छ । घरमा,
छरछिमेकमा, टोलमा पक्कै पनि ती किताबहरू अवश्य
छन् नै । घरमा दाजु दिदीका किताब हुन्छन् ।

छिमेकका दाजु दिदीहरूका किताब होलान् । नातेदार
दाजु दिदीहरूका किताब हुन्छन् । ती किताबहरू जस-
जसको माथिल्लो कक्षासँग मेल खान्छन् पढ्दै गर्दा
हुन्छ । सबै किताब नपाइएला तर जति पाइन्छन् त्यति
नै भएपनि पढ्दै गर्न सकिन्छ ।

कोर्ष चेज्ज हुनसक्छ भन्ने प्रश्न उठ्नसक्छ तर कोर्ष
सबैका सबै त चेज्ज हुने होइनन् । चेज्ज भएपनि
सिद्धान्त उस्तै हुन् । कोर्षका स्तर र पाठ्य विषय उस्तै
हुन् । केवल अधिल्लो पानाको पछिल्लो पानामा
छापिँदा हुन् । एउटा पाठका कुरा अर्का पाठमा
पारिएका हुँदा हुन् । एकखालको नक्सा भएको ठाउँमा
अर्को प्रकारका नक्सा छापिँदा हुन् । पढाइ समय र
अंक भिन्न होलान् तर समग्रमा ज्ञान र स्तर उस्तै नै
हुन्छन् । त्यसैले कुनै चिन्ता नलिइकन माथिल्लो
कक्षाका किताब जे-जस्ता र जति भेटिन्छन्
पालोपिलो पढ्न शुरु गरे पढाइको ग्याप हुने छैन ।

त्यसैले आजैदेखि घर, छरछिमेक, टोलमा भएका
माथिल्लो कक्षाका किताब खोजेर पढ्न शुरु
गरिहालौं । लकडाउन निकै लम्बिने सम्भावना छ ।
विद्यालय त झन् अरुभन्दा धेरै पछिमात्र खुल्ने
सम्भावना छ । त्यसैले घरमै पढाइ शुरु गरिहालौं ।
कोरोना भाइरस संक्रमणबाट बच्ने उपाय सामाजिक
दूरी कायम राख्दै, मास्क लगाएर र हात स्यानिटाइज गर्दै
माथिल्लो कक्षाका किताब अध्ययन गर्न थालौं ।
नजानेका कुरा दादा दिदीहरूसँग सिक्दै, पाठ पढ्दै
अभ्यासहरू गर्न पनि थालिहालौं । साना
भाइबहिनीहरूलाई पनि सिकाउँदै पढाइ सुरु गरिहालौं ।
वल्लो घर, पल्लो घरमा या टोलमा सरहरू या
मिसहरू हुनुहोला । उहाँहरूसँग सोध्दै, सिक्दै पढाइ चालू
गर्न सकिन्छ । अभिभावकहरूले पनि यसमा चासो लिई
नानीहरूलाई पुस्तक जोहो गरिदिनु र पढाइ शुरु गर्ने
वातावरण बनाई दिनु निकै उत्तम उपाय हुनसक्छ ।
अनलाईनको कुरा सुनिँदछ तर यो प्रविधि उपयोग
गर्न निकै तयारी गर्नुपर्ने हुन्छ । यस्तो तयारी
लकडाउनका बेला सम्भव हुने सम्भावना कम छ ।
त्यसैले माथिल्लो कक्षाका किताबहरू घर, छिमेक र
टोलमा खोजेर पढ्न सजिलै सकिन्छ । यही नै
अहिलेको उत्तम उपाय र सजिलो विधि हुनसक्छ ।
विद्यार्थी भाइबहिनीहरू स्वयमले पनि थप मौलिक
रचनात्मक तथा सिर्जनशील उपायहरू अपनाउँदै पढाइ
शुरु गर्न सक्दछन् । लकडाउनको समयको अधिकतम
सुदुपयोग गर्न सक्दछन् ।

जानकी जन्मोत्सव पूजापाठमा सीमित

हियांगु चौधरी

कोभिड-१९को जोखिमलाई ध्यान दिँदै
जनकपुरको जानकी मन्दिरमा यसपटक माता
जानकीको जन्मोत्सव जन्म संस्कारको विधि र
पूजापाठमा मात्र सीमित गरिएको छ । जानकी
मन्दिरका सहायक महन्त रामरोशन दासका अनुसार
कोरोना भाइरस संक्रमणको जोखिमलाई मध्यनजर
गर्दै उत्सवका कार्यक्रम स्थगन गरी यसपटक
मन्दिरमा जन्म संस्कार विधि एवम् पूजापाठ गरी
मनाइँदै छ ।

जन्मोत्सवका दिन जानकी मन्दिरमा नौ दिनसम्म
बधाइ गीत, प्रवचन, दूधमति स्नान, रामायण प्रदर्शन,
जानकी जन्मको विवेचना, छठिहार, गर्भगुहमा
अभिषेक र जन्मोत्सव विधि, सोहर (जन्मका बेला
गाइने गीत) गन्ना आरती, दीपोत्सवलागायतका
कार्यक्रममा देश-विदेशका हजारौं साधुसन्त र
श्रद्धालुको सहभागितामा हर्षोल्लासपूर्वक मनाइने
चलन रहेकामा यसपटक कलश स्थापना गरी दैनिक
पूजापाठ मात्र भइरहेको छ ।

जानकीको वैशाख शुक्ल नवमी तिथिमा
मिथिलाको पुनौरा भन्ने स्थानमा जन्म भएको
जनाइएको छ । त्यसैले यस तिथिलाई जानकी नवमी
पनि भनिन्छ । यस तिथिलाई मिथिलावासी धेरै
महत्त्वपूर्ण ठान्दछन् र यस अवसरमा
जनकपुरधामको जानकी मन्दिरमा मात्र होइन,
सम्पूर्ण मिथिलाञ्चलमा ठाउँठाउँमा ठूलो धार्मिक
मेला लामे गरेकामा यसपटक सबै कार्यक्रम स्थगन
गरिएको छ ।

जानकी मिथिलाको माटोको उपज र उपलब्धि
भएकाले उहाँप्रति सबै मिथिलावासी नतमस्तक
हुन्छन् । यस अवसरमा हार्दिक धार्मिक भावनाको
स्पष्ट प्रकटीकरण देखिन्छन् । उहाँ महिलोचित
गुणबाट परिपूर्ण भएकाले आज पनि
मिथिलाञ्चलका महिला उहाँको पदचिह्नको
अनुसरण गरेर आफूलाई धन्य ठान्दछन् । यही
भावभूमिमा मिथिला क्षेत्रमा एउटा भनाइ छ- गौरी
सन भाग आओर सीता सन सोहाग ।

अर्थात् विवाहिता स्त्रीको भाग्य गौरीजस्तो र
सौभाग्य जानकी जस्तो हुनु पर्दछ । विवाहित स्त्रीले
जानकी नवमीका दिन व्रत गर्ने चलन पनि छ ।

रोग, फोहोर र संक्रमणसँग लगाउन सक्ने । तब मात्रै
हामी सभ्य र स्वस्थ बन्न सक्छौं । कोरोनाले विश्वमा
आज विनास मात्र होइन संस्कार र संस्कृतिको पाठ
पनि सिकाउँदै छ । परजीवी भएर बाँच्नेहरूलाई
आत्मनिर्भरको पाठ सिकायो । अरुको पौरख र पसिनामा
रमाउनेहरूलाई आफूले पनि पसिना बगाउनु पर्ने
बनायो । हिरा र चाँदी फलेने घर खेत बन्दकी राखेर
डलर टिप्ने आशामा मरुभूमिभित्र उड्नेहरूलाई आफ्नै
घरबारीमा सम्भावना खोज्न बाध्य बनायो । आफ्नो
सुख र सुबिधाका लागि संसारका अरु सबै प्राणी र
पछीको बध गर्ने हामीलाई अरुको जीवन रक्षा गर्नुपर्ने
सबकसमेत सिकायो । दिसा गरेर धुनसमेत लजाउँदै
कागजले पुछेर हिँड्नेहरूलाई १५-१५ मिनेटमा साबुन
पानी ले मिचिभिचि हात धुन सिकायो ।
खानबस्न र परिवारसँग रमाउन नसकेर पैसाको पछि
पछि द्रुपद र जीवनको सर्वोपरि बस्तु नै पैसा सम्भेर
हिँड्नेहरूलाई पैसा छुनसम्म डर लामे बनायो । प्रकृतिसँग
पौटेजोरी खेल्दै विज्ञानको आविष्कारबाट सिंगो पृथ्वीमा
बिजयको अहम् बोकेका ठूला-ठूला बाद र
सिद्धान्तहरूलाई घुँडा टेकेर आफ्नो हविगत सम्भरने
अवस्थामा पुन्यायो । आखिर मानिस प्रकृतिको देन
हो । प्राकृतिक परिवर्तनको श्रेष्ठता होइन भन्ने कुराको
स्मरण गरायो । त्यसैले अहिलेको संक्रमण र विश्व
परिवेशबाट सिकेका कुराहरूलाई व्यवहारिक बनाउँदै
शान्त समृद्ध र सम्पन्न समाजको निर्माण मा आध्यात्म,
योग विज्ञान र भौतिकवाद सबैलाई सही ठाउँमा प्रयोग
गर्दै संक्रमणबाट बाँच्न र बचाउन सके मात्र मानवले
प्रकृतिको इकोसिस्टमलाई बचाउन सक्छ । अन्यथा
मानवले प्रकृतिलाई नै चुनौती दिँदै जाने हो भने
प्राकृतिक विपत्तिले नयाँ युगको शुरुवात गर्न सक्छ ।
त्यसो भयो भने हामी धेरैले त्यो युगको पहिलो दिन
देख्न मुखिल्ल हुनेछौं ।

कल्पित कितित नार्य समूह भ्यापाका अध्यक्ष हुन् ।

